

Chủ nhật, Sophia dậy rất sớm. Em há hức mong đợi chuyến thăm Sita và Karim đến mức bụng cồn cào cả lên.

Felix cũng hồi hộp. Sophia nhận ra ngay, bởi hai em đã quen nhau lâu lắm rồi, chính xác là từ khi cùng nằm trong nôi. Hai em luôn thấu hiểu nhau. Thi thoảng, Sophia thấy hơi ghen tị với Felix vì cậu được trải qua những chuyến du lịch tuyệt vời nhất. Có lần cậu ấy đã hạ cánh xuống mặt trăng cơ mà, lại còn được đến thăm ông già Noel bằng xương bằng thịt ở Bắc Cực nữa...

Nhưng cậu ấy chưa bao giờ đến rạp xiếc cả!

"Bám chắc vào, Felix!" Sophia hô to và nhấn pê-đan xe đạp.

Từ xa, em đã nhìn thấy rạp xiếc lớn. Đâu đó có tiếng rền vang của một chú voi. Chắc ngồi ở nhà cũng nghe thấy, Sophia vừa dựng xe đạp vừa nghĩ thầm. Trước khi đi tiếp, em nhanh chóng mở ba lô ra và dặn: "Felix, cậu ở yên trong đó nhé! Đừng có bày trò nghịch ngợm đấy!"

Vô số khoang xe xếp hàng trên bãi. Nhưng Sita và Karim ở khoang nào nhỉ? Sophia không biết bắt đầu tìm từ đâu. Trước mặt em, năm chú ngựa vẫn đang gặm cỏ, đằng kia, có người đang dắt một chú lạc đà.

Bất ngờ thay, Sita đã đứng cạnh và nắm tay Sophia từ lúc nào. "Thật vui vì cậu đã đến", Sita vui vẻ nói, "bố mẹ tớ đang mong cậu!" Hai em nắm tay nhau chạy vào rạp xiếc.

"Bố ơi, mẹ ơi!" Sita gọi. "Xem này, đây là bạn mới của con!" Từ trên cao, một giọng đàn ông vọng xuống: "Sophia, nhiệt liệt chào mừng cháu đến với thế giới xiếc!" Sophia sững sờ khi nhìn thấy mẹ của Sita đu qua mái vòm rạp chiếc chỉ bằng một sợi dây. Nhanh như chớp, cô tuột xuống khỏi dây và đứng trước mặt hai em.

"Cô thật dũng cảm," Sophia kinh ngạc nói.

"Không, cô thấy cháu mới thật dũng cảm khi đã giúp Sita và Karim!" Mẹ của Sita mỉm cười với Sophia. "Cô chú phải luyện tập thêm một lúc. lát nữa, mời cháu đến chỗ cô chú ăn trưa nhé!" Sophia gật đầu, em muốn xem thêm nhưng Sita đã kéo em đi tiếp. "Đi thôi, để tớ chỉ cho cậu chỗ các nghệ sĩ tung hứng. Cậu nhất định phải gặp họ." Và bạn ấy hoàn toàn đúng.

"Cậu có thích ngựa không?" Sita hỏi, và khi Sophia hào hứng gật đầu, hai em chạy đến khu chuồng.

"Ôi, quên mất, tớ chưa giới thiệu Coco với cậu." Sita kêu lên và cùng Sophia chạy đến một khoang xe. Nó to hơn rất nhiều so với tưởng tượng của Sophia. Trong đó có tất cả mọi thứ, kể cả máy rửa bát, hệt như ở nhà Sophia vậy.

"Coco, lại đây nào!" Sita gọi.

Sophia không tin vào mắt mình nữa. Không phải một chú chó, mà là một chú tinh tinh mặc áo phông sọc xanh da trời đang tiến lại gần em. Chú đưa tay ra và tỏ ý muốn ngồi lên lòng Sophia. Sáng thứ hai, em sẽ kể chuyện này cho các bạn ở lớp nghe, chắc chắn các bạn ấy phải ngã lăn ra vì ghen tị!

Sau đó, còn một chuyện tuyệt hơn nữa. Đến bữa trưa, Sophia được ngồi giữa Sita và nghệ sĩ ảo thuật, sư phụ So. Sophia rất muốn nhờ bác ấy tiết lộ một mảnh ảo thuật, nhưng tiếc là sư phụ So chỉ nói được tiếng Anh và tiếng Trung Quốc thôi.

Chiều hôm đó, khi buổi biểu diễn bắt đầu, Sophia và Felix được ngồi ngay hàng ghế đầu tiên. Từ vị trí này, các em có thể nhìn mọi thứ rõ hơn. Ban đầu, có một màn nhạc dạo. Sita, ông của bạn ấy cùng với Coco bước lên sân khấu. Cả ba cúi chào khán giả. Sita còn vẫy tay với cô bạn mới! Trang phục biểu diễn của bạn ấy vô cùng đẹp. Sophia vỗ tay nhiều đến mức tay em đau rất.

Sau đó, nhanh như chớp, một tấm lưới an toàn được giăng ra. Mẹ của Sita cùng các nghệ sĩ nhào lộn khác đu lượn qua lại trên vòm rạp xiếc. Không chỉ mình Sophia nín thở. Đột nhiên, có gì đó va vào đầu gối Sophia, em thì thầm: "Felix, đừng cựa quậy lưng tung!" Nhưng Felix không còn ở đó nữa!

Sau buổi biểu diễn, Sita cũng lo lắng như Sophia, vì cả Coco cũng biến mất. Dù tất cả mọi người đã cùng tìm kiếm nhưng vẫn không có chút dấu vết nào của cả hai.